

Aleksis K.

Hyväänpäivän- tuttuja

■ KANSANEDUSTAJA Sulo Aittoniemi on tehnyt kirjallisen eduskuntakyselyn siitä, että pääministeri Paavo Lipponen ei sanonut hänelle päivää. Aittoniemi ja Lipponen kohtasivat eduskunnan käytävällä, Aittoniemi ensin nyökkäsi ja sitten sanoi kuuluvalla äänellä: "Hyvää päivää, herra pääministeri." Herra pääministeri näki ja kuuli kaiken, muttei vastannut, toljotti vain.

Vastauksessaan Lipponen toteaa, että asia ei kuulu sen paremmin hallituksen kuin pääministerinkään perustuslain mukaisiin tehtäviin, joten kysymykseen ei voi vastata.

Noinhan se varmaan on. Mitä siitäkin tulee, jos pääministerin pitää koko ajan hokea vastaantulijoille että päiväpäivää ja vielä nyökytellä päälle. Siinä se päivä hupenee ja valtakunnan tähdellisemmät asiat jäävät hoitamatta. Arvovaltakin saattaa kärsiä, kun oppositio alkaa pitää vertaisenaan.

Toisaalta myös opposition kansanedustajilla on oikeus toivoa, että heidätkin edes jotenkin huomattaisiin ja joku sanoisi päivää.

Pulma ei taida ratketa muuten kuin palkkaamalla hallitukseen uusi virkamies, valtakunnallinen päivänsanoja. Hän kulkisi aina ja kaikkialla pääministerin vanavedessä ja tervehtisi niitä jotka ovat sitä vailla. Hän nyökyttelisi oikealle ja vasemmalle, toivottaisi kirvesvartta ja ulkona ollessa nostaisi hattua. Naisia hän suutelisi kädelle ja kenties parhaassa tapauksessa voisi pysähtyä hetkeksi juttelemaankin, kysäisemään mitenkäs perhe jaksaa ja onko pysytty terveenä. Kovin kauaksi aikaa päivänsanoja ei tietysti voisi pysähtyä, sillä kiireinen pääministeri saattaa jo seuraavassa hetkessä törmätä uuteen hyväänpäiväntuttuun.

Luultavasti pelkkä pääministerin tervehtimisassistentti ei riitä, vaan samantyyppiset virkamiehet tarvitaan muillekin ministereille, ainakin Sauli Niinistölle. Hänkinhän on saanut ylimielisen maineen pelkästään siksi, ettei ennätä kiireiltään kiinnittää tarpeeksi huomiota kaikkiin vastaantulijoihin.

Ja kun on alkuun päästy, mikä ettei päivänsanoja palkata enemmältikin, esimerkiksi väliportaan hallintoon. Ainakin maaherrat ja kunnanjohtajat saisivat varmasti paljon nykyistä enemmän aikaa varsinaisissa töissään, kun tervehtiminen olisi delegoitu erilliselle virkailijalle. Presidentti puolestaan tarvitsee useitakin valtakunnankäittelijöitä ainakin sesonkiaikana, itsenäisyyspäivänä. Nykyisinhän Linnan juhlassa presidentin kallista aikaa kuluu aivan kohtuuttomasti joutavanpäiväiseen kättelyyn. Säästyy pitkä penni, kun hommaan palkataan vaikkapa pari tusinaa isokätistä työtöntä, jotka hoitavat koko homman suunnilleen varttitunnissa. Presidentti voi sillä aikaa keskittyä keskustelemaan vieraittensa kanssa, päivittelemään valtakunnan asioita ja kohottelemaan maljoja.